

10 Защото се възвеличи дори до небесата милостъта Твоя, и дори до облаците истината Твоя.

11 Вознесиса, Боже, на небеса: слабата Твоя (нека е) по сичката земя.

ПСАЛОМЪ Из.

(Давидъ се скорби на судите неправедни. Прорече юще че отмъщението Божіе ще ги разори скоро и совершенно.)

За първиятъ пѣвецъ, (надъ) Ал-таш-хедъ, Миктамъ Давидовъ.

Да ли наистина говорите справедливостъ? Сдите ли съ правотъ, сынове чловѣчестіи?

2 Найвече со сърдцето работите неправды: расподѣлявате неправдата на-рѣцете ваши по земята.

3 Отчуждихасе нечестивите (юще) изъ ложеснъ: изгубихасе (юще) въ чрево (матерно) оніа които говорятъ лъжа.

4 Нматъ отровъ, както отровата змійна: прилични (сж) на глѣхата аспіда, (като) зати-ка ушите си:

5 Като не рачи да чбе гласятъ на-чародѣи-те, които шблюватъ толкѣва искѣснш.

6 Боже, съзпи имъ зжбыте во устата имъ: Господи, расчѣпи предните зжбы на-лъвовете.

7 Нека се проліатъ както вода, (и) нека се разсыпатъ: ще хвѣрла стрѣлыте Свои, до гдѣ-то да се истрекатъ.

8 Каквото пѣрзолжкъ, нека заминатъ проліа-ни: (каквото) метнато дѣте на-женъ, нека не видатъ слънцето.

9 Преди да порастнатъ тѣрнѣте ви, (до тол-кова) щето да видатъ ниски дръвеса, живы,